

Stede i Dag — det er vel ingen Indiskretion at sige det, da det ikke her fremtræder, hvem der har tiltraadt Forslaget — i Finansudvalget ogsaa har stemt for, at Bevillingen ydes. Jeg vil meget anbefale, at dette Forslag vedtages, for at der derigennem kan gives Fiskerne nogen Mulighed for at vise, om der er Betingelser for at fortsætte. Og jeg tilføjer, at selv om Tilskuddet skulde blive permanent, selv om man Aar efter Aar skulde yde 9,400 Kr., for at Fiskere kan faa Uddannelse paa en særlig Højskole, som de selv og deres Organisation mener er af Betydning for dem, synes det mig ikke, at det kan virke afskrækkende. Det behøver ikke at volde Ængstelse.

Om det andet Spørgsmaal, hvorom der er Strid her, skal jeg ikke sige meget. Den ærede Ordfører staar ogsaa som Ordfører for mit Parti, og vi kan stemme for, at Sagen afgøres her paa Finanslovsforslaget. Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at han gerne vilde høre fra andre Medlemmer af Udvalget, om man virkelig dør havde forhandlet med Ministeren og taget Standpunkt til, hvilke Betingelser der krævedes, hvilke Prøver der skulde aflægges for at faa Adgang, saa er det ganske rigtigt, at saadant ikke har fundet Sted. Derimod har det — det har det ærede Medlem heller ikke bestridt — i Finansudvalget været drøftet, hvilke Adgangsbetingelser der skulde stilles. Naar saa det ærede Medlem og de, der følger ham, mener, at de slet ikke vil have med Sagen at gøre paa Finanslovsforslaget, tager det Standpunkt, at Sagen bør udgaa af Finanslovsforslaget, saa kan jeg ikke se, at der er noget galt i, at det Flertal, der ønsker Sagen afgjort, gaar videre og siger: Nuvel, saa maa vi gøre det saaledes, at ogsaa Adgangsbetingelserne bliver ordnet.

Hvad selve det principielle angaar, om Sagen skal afgøres paa Finansloven eller ikke, maa jeg sige, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) er konsekvent. Det har været Højres Princip tidligere, at der ikke skal lovgives paa Finansloven, men det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen og det Parti, han staar som Formand for, har ikke principielt holdt paa dette. Det er jo sket mangfoldige Gange tidligere, og mit Parti har været med til det mange Gange. Det blev for øvrigt paavist af den ærede sidste Taler, at der sker noget ganske tilsvarende i Aar. Jeg nærer derfor ikke den allerringeste Betænkelighed ved at ordne denne Sag paa Finansloven, naar man alligevel anser Foranstaltningen for god, og maa anbefale mine Parti-

fæller at stemme for Bevillingen, saaledes at Sagen ordnes paa Finansloven.

J. C. Christensen: Hvad Fiskerhøjskolen angaar, skal jeg kun bemærke, at jeg tror i Virkeligheden ikke, man gør Fiskerne nogen Tjeneste ved gennem ekstraordinære Bevillinger at opretholde en Højskole, som ikke uden disse vilde have nogen virkelig Udsigt til at kunne bestaa, og vi har jo allerede i Forvejen givet særlig store Bevillinger til denne Højskole. Nu vil man give 3,000 Kr. til aarlig i 3 Aar. Derved imødekommer man ikke engang det, Forstanderen har ønsket, idet han yderligere har ønsket et billigt Laan af Statskassen. Men selv om det nu er muligt nogenlunde at holde Skolen gaaende i 3 Aar med et saa stort Tilskud som 9,400 Kr. aarlig, er der neppe Tvivl om, at naar de 3 Aar er gaaet, vil man staa overfor Krav om yderligere ekstraordinære Tilskud, og det tror jeg slet ikke, man gavner Fiskerne med. Nu skal denne Bevilling særlig drages frem som en Bevilling, man bør give for Fiskernes og Fiskeriets Skyld. Jeg tror, at hver Gang man ser et mislykket Forsøg, skader det meget mere vedkommende Erhverv, end Villigheden til at yde ekstraordinære Bevillinger gavner.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Landbohøjskolens Undervisning er der sagt, at vi jo lovgav paa Finansloven om Universitetslønningerne. Men der er den store Forskel, at med Hensyn til Universitetslønningerne har alle været enige. Der kom ikke Indstilling til Finansudvalget med et uenigt Konsistorium bagved. Her er Forholdet et ganske andet. Her faar man en Indstilling med en uenig Kommission og et uenigt Tilsynsraad bagved. Det foreligger ikke saaledes, at Sagen er indstillet enstemmig fra alle Sider, tværtimod. Derfor er der god Grund til, at den gøres til Genstand for særlig Lovgivning.

Saa har man sagt: Hvad skulde der da staa i denne særlige Lov? Man har endogsaa bestridt, at det egentlig var en Sag, der burde ordnes ved særlig Lov. Jeg vil henvise det ærede Medlem for Bogense-Kredsen (Gunnar Fog-Petersen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) til at se den Lov, vi sidst gav om Landbohøjskolen, Loven af 12. April 1892. Der staar i dens § 1, at det normerede Antal af fast ansatte Lærere ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole bestemmes til 3 i de og de Fag, 3 i de og de Fag o. s. v., og det er en ret